

Maridalen

'80

Når verden går meg imot, og det unnlater den sjelden å gjøre når det gis noen leilighet til det, har jeg ståtse funnet meg vel ved å ta en friluftsvandring som demper for min smule bekymring og uro. Hva som hadde vært i veien denne gang, husker jeg nu ikke mere; men det som står klart for min erindring, er at jeg en sommereftermiddag for noen år siden vandret oppover engene på østsiden av Akerselven med fiskestangen i hånden, forbi Torshaug og Sandaker gjennom Lillohagen til oset ved Maridalsvannet.

Den klare luft, høylukten, blomsterduften, gangen, fuglekvitteret og de friske luftningene ved elven, virket i høy grad opplivende på mitt sinn. Da jeg kom over broen ved oset, begynte solen å helle mot åsranden; snart lånte den aftenskyene sin beste glans, forat de en kort stund kunne fryde seg ved den fremmede prakt og speile seg i de klare bølger; snart brøt den gjennom skydekket og sendte ut en lysstrime, som dannet gylne stier i de mørke barskoger på den andre siden av vannet.

P. Chr. Asbjørnsen 1845

Maridalen '80
Utgiver:
Maridalens Venner
Redaktører:
Kirsten Bjune og Ulf Thorshaug
Billedmedarbeider:
Inger Thaugland
Utskrift:
Berit J. Nygård

10 år for bevaring av Maridalen

I 1970 ble offentligheten kjent med en rivingsplan for bebyggelsen i Maridalen, vedtatt i mer eller mindre bevisstløs tilstand av byens formannsskap. Som spontan reaksjon på denne rivingsplan ble Maridalens Venner stiftet juni 1970. I foreningens formålsparagraf heter det i første setning: "Foreningens formål er å bevare Maridalens nåværende bebyggelse og miljø. Den vil arbeide for å bevare dalens særegne karakter og forhindre riving av nåværende bebyggelse."

Foreningen kom i siste øyeblikk. Vedtaket innebar nemlig at 2/3 av den kommunale bebyggelse skulle rives. Stor skade hadde alt skjedd og ytterligere noe riving lyktes det ikke å forhindre. Ett eksempel på det siste var gården "Turter" med sin vakre og stilrene hovedbygning.

I løpet av de 10 årene har imidlertid det nesten utrolige skjedd, at rivingsplanen er blitt forandret til en bevaringsplan. Og kommunen har tildels med meget fin hånd restaurert bygninger som var forutsatt revet.

Av den grunn bør man ikke unnlate å være på vakt. Skulle f.eks. Maridalsvannet som drikkevannskilde bli nedlagt, må meget settes inn på å bevare kulturlandskapet for etterslekten ved å forhindre en utstrakt boligbygging. Det er videre alminnelig kjent at kommunen har foreslått et meget stort golfbaneanlegg på eiendommen "Brennenga" som ville, om den ble gjennomført, totalt ødelegge denne gamle og vakre gård som gårdsbruk, foruten at det rike fugle- og dyreliv ville forsvinne. Maridalens Venner vil følge utviklingen av denne saken nøye, og gjøre sitt ytterste for å forhindre et slikt inngrep i landskapet.

Maridalens Venner kan selvsagt ikke alene ta æren for utviklingen i disse 10 år. Både kommunalpolitikere og tjenestemenn i kommunen har aktivt medvirket til at utviklingen snudde seg. Vi vil gjerne i denne sammenheng få lov særlig å vise til kommunalråd Erik Mårs store engasjement og utrettelige innsats, helt i tråd med Maridalens Venners intensjoner. Videre bør nevnes statsfysikus Frederik Melbye som brakte forurensningsproblematikken nært det nivå hvor vi alltid har ment at den hørte hjemme.

Sammen med våre medlemmer ser vi frem til nye 10-års ring om vår uforlignelige Maridal.

Trond Herland
formann 1980

Ulf Thorshaug
formann 1981

En gammel maridøl har ordet.

For om lag 5 år siden hadde Ingvald Himbjørgmo et intervju med Thorbjørn Halvorsrud. Selv så interessant som intervjuet er, har det tidligere ikke fått plass i årsskriftene våre. De gamle bor dessverre ikke lenger på Halvors, men det gjør ikke intervjuet mindre morsomt, så vi gjengir det her i sin opprinnelige form:

Vi går forbi Øvre Vaggstein og fortsetter på veien mot Tømte. Noen hundre meter innpå der tar en vei av mot elva. Der finner vi et par tre bosteder, og ett av dem er Halvors, hvor Thorbjørn og Ingeborg Halvorsrud bor. Thorbjørn er en av dem - kanskje den - som husker lengst tilbake i Maridalen. Gammel av år, men ung av sinn er han. La oss lytte til ham - og Ingeborg om han står fast på en detalj:

Jeg ble født i Hølet 29. april 1897. Husa i Hølet ble revet for 6-7 år siden. Far var bødtker på kruttverket. Så ble det slutt der, og vi skulle flytte til byen, men så ble vi boende hos besteforeldrene til far i Hølet. Vi bodde der et års tid. Besteforeldrene mine hadde flytta fra Sakris til Hølet. Bestefar var død, men bestemor levde. Vi har dåpsattesten hennes fra 1822. Hun gifta seg vel i 20-årsalderen, og hvis det var de som rydda, så må det ha bodd folk der fra ca. 1850.

Vi flytta til byen og bodde der i 6 år. Da var huset her bygd - av far min, og siden har jeg bodd her, unntatt mens jeg gikk i lære. Da bodde jeg på hybel i byen, men reiste hjem om helgene. Så begynte jeg som elektriker her oppe da jeg var 23 år. Da var det noen karer ved lysverket på Hammeren som drev som elektrikere her. Da de slutta, fikk jeg jobben. Jeg ble autorisert i 1933.

Skolegang.

Jeg begynte i 1. klasse hos frøken Hoel, søster til forfatteren. Henne hadde jeg i tre år. Så flytta jeg opp til lærer. 1. årskull gikk alene. 2. og 3. årskull gikk sammen, og så kom vi i storskolen. Der var Ludvig Indrebø lærer. Senere fikk vi Gerhard Wergeland. Indrebø kom først til Grefsen, senere til Tåsen. Han var drivende. En dag var det skole i det fri. Så hadde en gutt glemt boka si inne. Indrebø sa at han fikk hente den. Gutten slarka av sted, men svært seint. Da tente Indrebø. Han føk etter gutten, tok han i handa og for inn i skolestua etter boka, og så med gutten i full fart tilbake.

Wergeland var interessert i idrett. I skolegården sto ei stor bjørk. Fra den bygde vi stillas, og så laget vi hopp på gjerdet. Unnabakke hadde vi ned mot fjøset. Og vi reiste stige for å komme opp i bjørka.

Skytterlaget holdt den gang til på Korsvoll. Under krigen brant huset der, og skytterlaget ble flytta til Øvre Vaggstein, og laget ble kalt Nordre Skytterlag.

Spinneriet

var i drift i min barndom. Houg var spinnerimester. Da spinneriet ble nedlagt, ble det holdt auksjon over tøyer. Jeg var med mor på den auksjonen. Spinneriet ble flyttet til Lyngør, og en del av arbeiderne fulgte med. (Om spinneriet kan leses i boka "Kom til den fagre Maridal". Red. anm.)

Oppgangssag.

I elva nær spinneriet var det ei oppgangssag - altså ei slik hvor

en gammel maridøl har ordet forts.

bladet gikk opp og ned. Det sto da gjerne en mann oppe på benken og en under. Det var før sirkelsag kom i bruk.

Det bodde en familie i 2. etasje - over saga.

Det kom en del arbeidere hit opp i den tida. Bergerud var arbeiderbolig. De fleste som bodde her oppe, hadde sitt arbeid på kruttverket eller spinneriet. Hammeranlegget gikk den gang. Det leverte strøm til Oslo sporveier. Ellers var det lite drift her i dalen.

Gamle plasser.

En del plasser er nedlagt siden jeg var gutt. Jeg husker der han Jugar-Kristian bodde. Det var ovenfor der Harald Krogh bor. Ei lita stue. Det hette Skarpsno der. Så husker jeg Tørjet - ovenfor Solhaug. Der bodde Kristian Haugen. Oppe på toppen der sto et lita stue som vi også kalte Tørjet. Der bodde Maria Tørjet og dattera hennes - Karen.

Ovenfor Nordbråten var Dalastua. Der bodde Teodor Dalen og Sofia. Teodor husker jeg hadde så langt skjegg. De hadde veldig mange barn. I alt bodde det 13 stykker i Dalastua. Når mora skulle fyre opp i ovnen om morgenen, måtte den av ungene som lå nærmest ovnen, stå opp for å gi plass. Ene vegg i Dalastua var bergveggen.

Sofia Dalen gikk barføtt fra snøen gikk og til den kom. Hun var ofte hos oss og passa oss når mor var i byen. Hun gikk ofte til byen med børtre og henta mel.

Nede ved elva sto Bødtkerstua. Der bodde bestefar til Hans Nordby.

Ingvald Himbjørgmo

Idet årskriftet går i trykken kommer meldingen om at Torbjørn Halvorsrud døde 21.05.81.

Myntfunn i Margarethakirken

En av Maridalens mest trofaste venner, Jahn Børe Jahnsen, har skrevet til oss og gjort oppmerksom på at da han i vår første publikasjon "Kom til den fagre Maridal" skrev om kirkeruinen så var det enkelte grupper av historiske kilder han ikke benyttet. En slik gruppe er myntfunn som i dag regnes som et meget viktig dateringsmiddel ved utgravinger i middelalderkirker.

Jahnsen fortsetter:

For en tid siden så jeg gjennom en liste over myntfunn ved utgravinger i kirker over hele landet. Og der dukket kirkeruinen i Maridalen, St. Margaretha-kirken, opp. Ved planeringen på sør-siden av koret ble det 25. juli 1934 funnet en penning fra hertug Håkon Magnussons tid, dvs. ca. 1284 - 1299. Det var L. Hammerstad som fant mynten. Arkitekt Gerhard Fischer, som ledet utgravings- og restaureringsarbeidet i kirkeruinen sommeren 1934, leverte allerede dagen etter mynten inn på Universitetets Myntkabinett, og der ligger den ennå.

Det har vært vanlig å datere St. Margaretha-kirken til en gang midt på 1200-tallet. Kanskje kan vi etter dette myntfunnet si en gang midt på eller mot slutten av 1200-tallet. Slike penninger er ikke noe uvanlig i myntfunn i middelalderkirker, mynter fra 1200-tallet er i det hele tatt svært godt representert i funnlistene. Hvorfor er det så funnet bare en eneste mynt i kirkeruinen i Maridalen, mens det ved utgravinger i andre middelalderkirker ofte blir funnet mange hundre mynter? Vi vet at St. Margaretha-kirken ligger på fjellgrunn med bare et tynt jordlag over. Og koret i kirken, der funnene oftest blir gjort, har i Maridalen blitt brukt som potetkjeller i lange tider, og de tynne jordlagene her er sikkert blitt grundig omrotet. Dessuten soldet ikke arkeologene all jorden gjennom netting i 1930-årene slik de gjør i dag. Det er når jorden er soldet bort at de fleste myntfunnene dukker opp på nettingen, for myntene er så ørsmå at de nesten ikke kan sees på bakken.

En svale gjør ingen sommer. En enslig mynt er neppe tilstrekkelig grunnlag til å ta kirkens alder opp til ny vurdering. 1200-tallet var kirkebyggingens store århundre, og om Maridals-kirken er bygget midt på eller mot slutten av århundret spiller liten rolle. Trolig ligger det ennå mange mynter i jorda som kunne fortelle mer om kirkens historie, men det får framtidens arkeologer ta seg av.

Jan Børe Jahnsen

Hva matriklene kan fortelle om Maridalen

En gammel Maridalsvønn, fr. Hedvig Cam Vassel, har sendt oss fotokopier av endel gamle matrikler. De gir oversikt over gårder og bruk av eierforholdene. Vi skal her bare gjengi endel opplysninger, og anbefaler interesserte å ta kontakt med Universitetsbiblioteket dersom man ønsker å lese matriklene selv.

Matrikkelen for 1838 forteller at gårdene Brekke, Brenningen, Skjerven, Kirkeby, Hauger, Turter, Skar og Sander kun besto av ett bruk hver. Vi må da uvilkårlig spørre: Eksisterte ikke Lille Brenningen? Nei, den ble skilt ut i 1849. Hva menes med Kirkeby? Er det øvre eller nedre? Kirkeby står oppført med to eiere, og dette kan jo tyde på at både øvre og nedre er oppført sammen i matrikkelen. Andre kilder viser at Kirkeby ble delt i to bruk allerede midt på 1700-tallet.

Øgården står i matrikkelen med sitt eldgamle navn Tømte (Tompt). Nord for Maridalen finnes Nordmarken og Trehjørningen. Nes har to bruk, som har samme navn. Vaggstein (Vaggadastein) har følgende bruk: Vaggstein øvre, Rødløkken, Nordbrotten, Tømte (i Nordmarka), Vaggstein nedre, Sydbrotten, Stattholder, grev Wedel Jarlsberg står oppført som eier av Brekke, Skjerven, Hauger, Nordmarken og Sander.

Matrikkelen for 1869 er meget detaljert, så den vil vi gjerne komme nærmere tilbake til i et senere årsskrift. Her skal bare tas med noen få opplysninger:

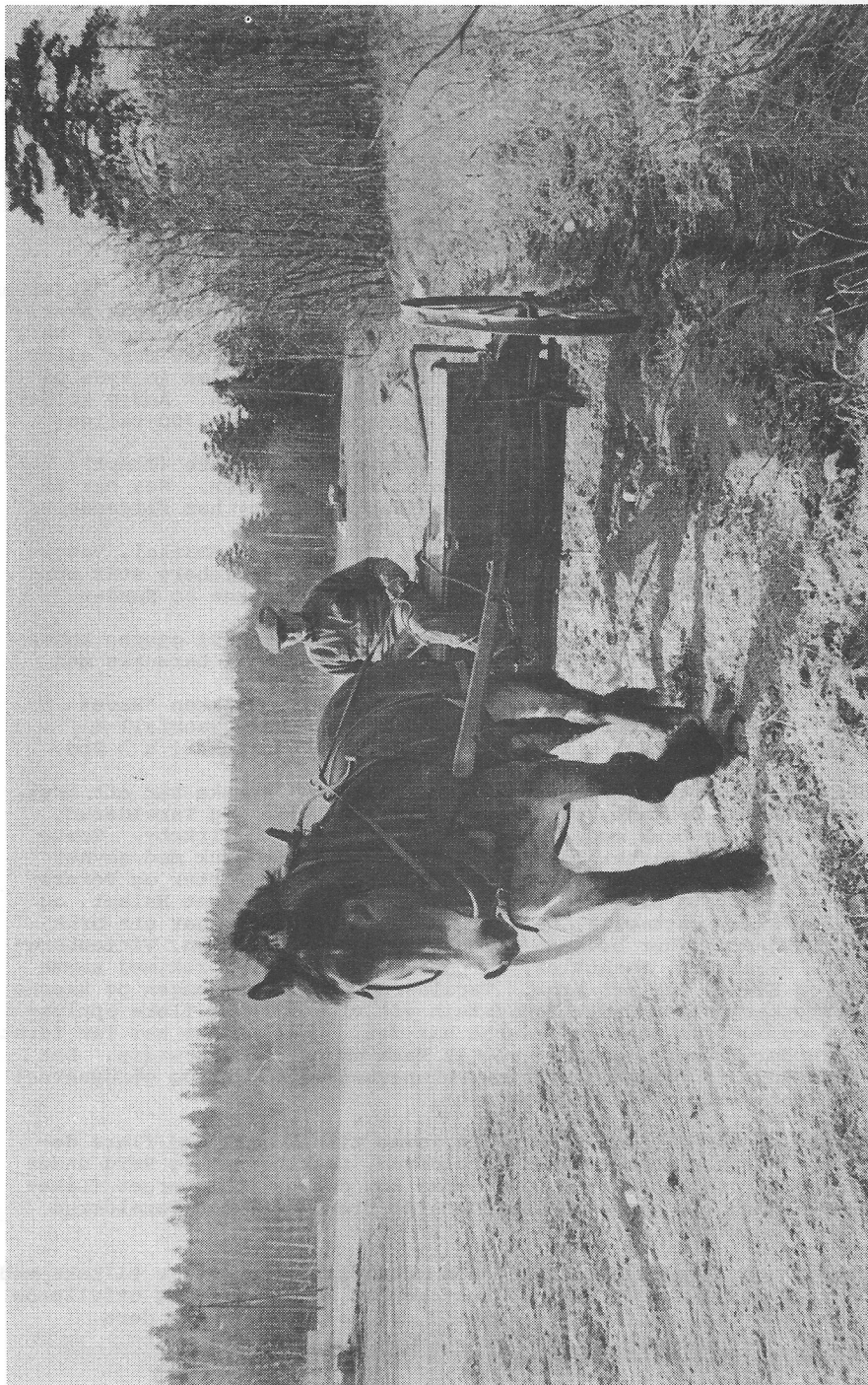
Under Brekke gård nevnes plassen Engelsrud. I rubrikken "Haves Fiskeri eller anden Herlighed?" nevnes for Brekke 3 vannfall i Akerselven, og fiskeri a 10 Spd., for Brenningen fiskeri a 5 Spd.

Matrikkelen for 1886 er også ganske detaljert. Brekke har ett bruk, Brenningen har brukene Brenningen (store og lille) og Taraldsrud, Skjerven har to bruk med samme navn, det samme med Kirkeby. Tømte har ett bruk med navnet Ødegården, Hauger har tre bruk med navnet Hauger og ett med navnet Kasa, Turter har brukene Turter og Petersberg, Skar har to bruk med navnet Skar, fire med navnet Halset, og dessuten Skar Kruttmølle, Nordmarken og Trehjørningen har ett bruk hver, Vaggstein har brukene Vaggstein øvre, Sørbråten, Vittenbergkollen, Hagastuen, Lurhullet, Snippen, Nes har fire bruk med samme navn, og Sander har ett bruk. Taraldsrud under Brenningen og Brenna og Vittenbergkollen under Vaggstein vil vi gjerne ha flere opplysninger om, dersom noen av leserne har det. Kasa nevnes her for første gang (under Hauger), enda vi vet at Kasa er ca. 100 år eldre. Det som i dag heter Øgården har her bruksnavnet Ødegården og gårdsnavnet Tømte (det gamle middelaldernavnet).

Matrikkelen for 1904 må vi også få komme tilbake til med flere detaljer. Her skal bare nevnes Taraldsrud, Løkkeberget og Berg under Brenningen. Løkkeberget er det samme som dagens Lokkeberget (Låkeberget), Berg ble bygget i 1895 og står fremdeles, men Taraldsrud skulle vi gjerne vite mer om.

Dette var en liten vandring gjennom matriklene. Vi kommer tilbake med mer stoff fra dem. Om noen av leserne har kommentarer og utfyllende opplysninger til matriklenes innhold, så la oss høre fra dere.

Se forøvrig kartet på baksiden!

Gårdbruker Karl Sundby, Store Brenningen gård.

Mai-fugler i Maridalen, 1981

Det ble en kald start på årets fineste måned i Maridalen. Tette snøbygger for over hele Oslomarka den første maidagen, og dagene som fulgte var nesten like kjølige og sure. De trekkfugler som hadde ankommet i mars og april fikk seg en lite hyggelig overraskelse under forberedelsene til hekkesesongen. Men så kom omslaget etter noe over en uke. På ny veltet de innover i tusener, den ene etterlengtede arten etter den andre. Og med varmen kom også det gulgrønne løvet. Etter bare et par dager var kratqskogen rundt Maridalsvannet og oppover i liene forvandlet til intense grønne klynger etter vårens brungråe forstadium. Rene eksplosjonen var det. Vi ble nesten snytt for våren, for i tiden rundt midten av mai var det allerede rene sommerstemningen.

Av de mer varmekjære fuglene er vel den svarthvite fluesnapperen en av vårens mest kjente gjester. I Maridalen dukker de første hannene vanligvis opp i de aller siste dagene av april, ennå mens det ligger enkelte snøflekker innimellom trærne. Men det er i første uken av mai det store innrykket skjer, og da følger også hunnfuglene på etter hvert. I år kom ikke fluesnapperen før den 8. mai, men allerede dagen etter satt det syngende hanner rundt i hele dalen. Helt fra tropisk Afrika kommer de, og mange dager har det tatt å forflytte seg over disse enorme avstandene.

Jeg fikk hengt opp noen kasser på ettermiddagen den 14. mai. Allerede morgenen etter var samtlige økkupert av fluesnapperhanner, som satt og sang så det sitret innenfor hvert sitt territorium. Det er stor mangel på gamle trær med hakkspetthull i våre dager, og Maridalen er ikke noe unntak. Den moderne måten å drive skogen på er lite forenelig med mange fuglers krav om slike reirplasser. Derfor er det lett å få fluesnapperen til å hekke i uthengte kasser. Og samtidig er det jo en utrolig fin nabo å ha rett utenfor arbeidsvinduet sommeren igjennom.

Samtidig med fluesnapperen kommer også løvsangeren. 8. mai var også datoen for denne lille sangfuglen i Maridalen. Det er liksom blitt full vår i luften når løvsangerens myke strofer strømmer ut fra vegetasjoenn. Den holder seg som regel godt skjult i terrenget, og høres langt oftere enn den sees. Dette er nok årsaken til at ikke alle kjenner denne fuglen. Men vanlig er den. Løvsangeren hekker nemlig over hele landet hvor det finnes trær og skog, og regnes som vår mest tallrike fugleart. Flere millioner rugende par har vi i landet vårt.

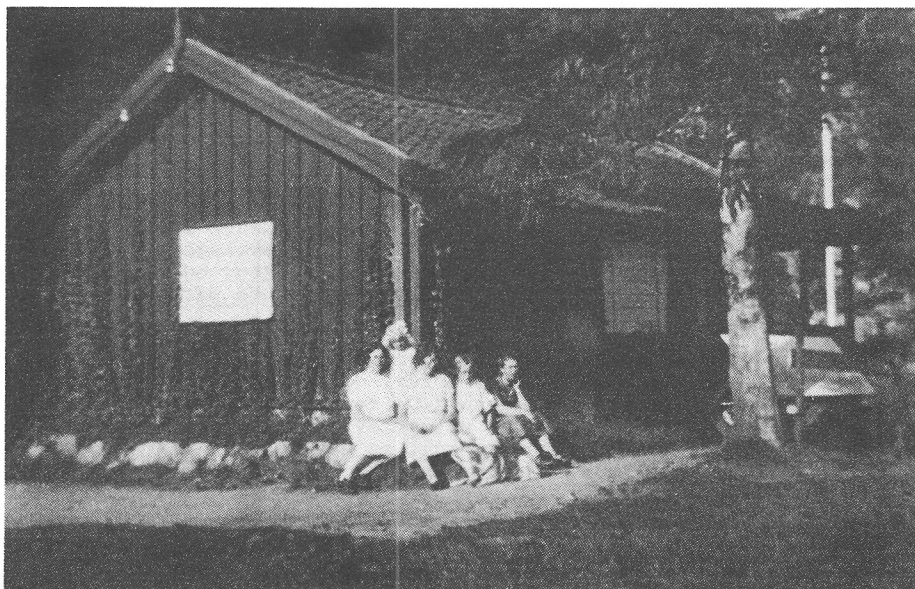
Av de aller siste trekkfuglene er en gruppe sangere som kalles sylviasangere. Hos oss har vi 4 vanlige arter, og Maridalen er et meget attraktivt område for disse fuglene. De foretrekker først og fremst tett kratqskog og buskas, noe det er mye av mange steder i dalen. I år kom de første rundt midten av mai, og med munkens klare og rene sangtoner fra en sprettende maibjørk har vi definitivt kommet over i den varme og frodige årstiden. Munken kjennes best på den svarte hetten hos hannfuglene, mens hunnene har det tilsvarende feltet i rødbrunt. Etter at rugingen er kommet igang, blir det lite å høre

Mai-fugler i Maridalen, 1981 forts.

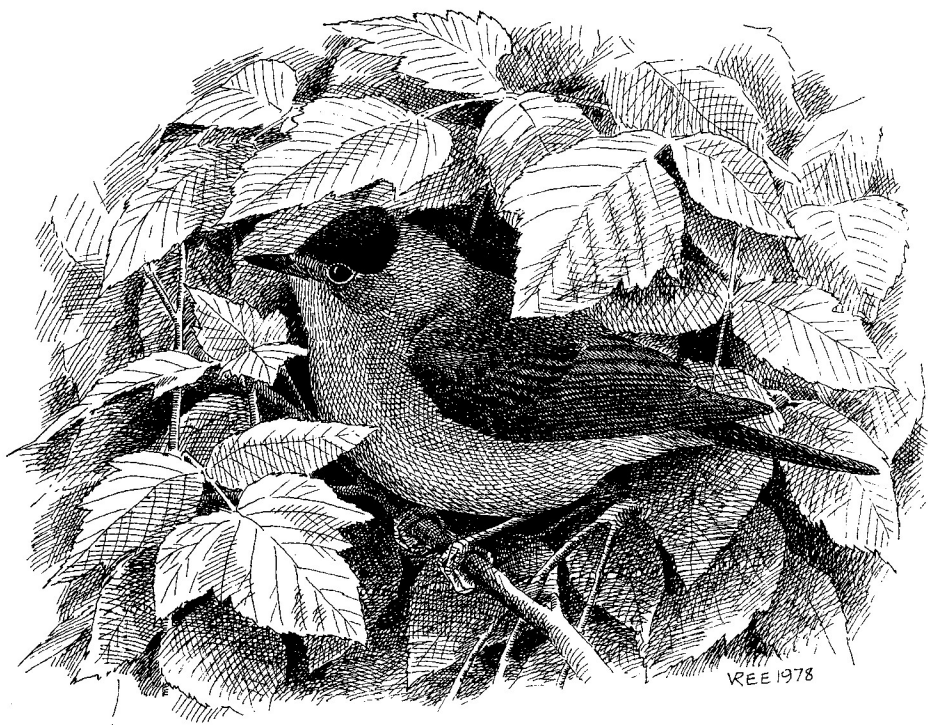
til munken, og man skulle tro at de ikke fantes i området. Men sitter man stille kan man ofte oppleve å se de dukke opp i f.eks. et bringebærkratt på jakt etter insekter til ungene.

Maimånedens passerte uten at de helt eksepsjonelle tingene dukket opp. Men like fort er det å se de mange pasene med vipe som hekker på jordene rundt Maridalsvannet, elegante og smekre og med sin imponerende luftakrobatikk. Enkeltebekkasinen holder fortsatt stand i enkelte av sumpområdene, og mekringen og fluktspillet er en av maimånedens mest karakteristiske lyder i Maridalen. Og de gamle rugdeparene som år etter år har ruget fram sine unger inne ved Dansjøen, pistrer også i år gjennom vårnettene og varsler om at sommeren og juni er like rundt hjørnet.

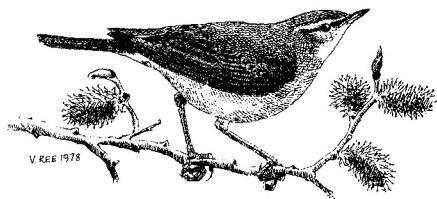
Viggo Ree

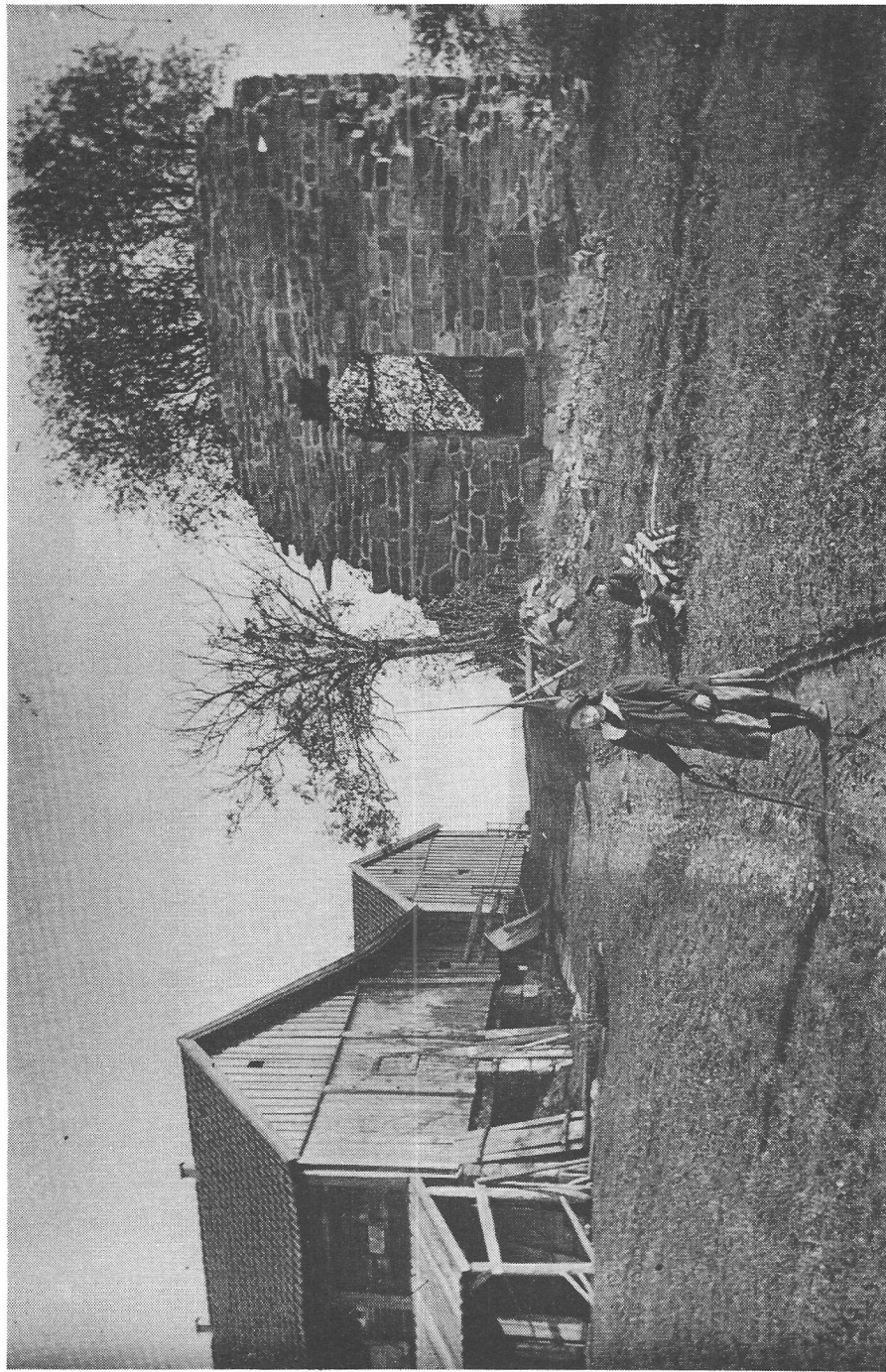
Fra "Halvors" – 1920-årene.

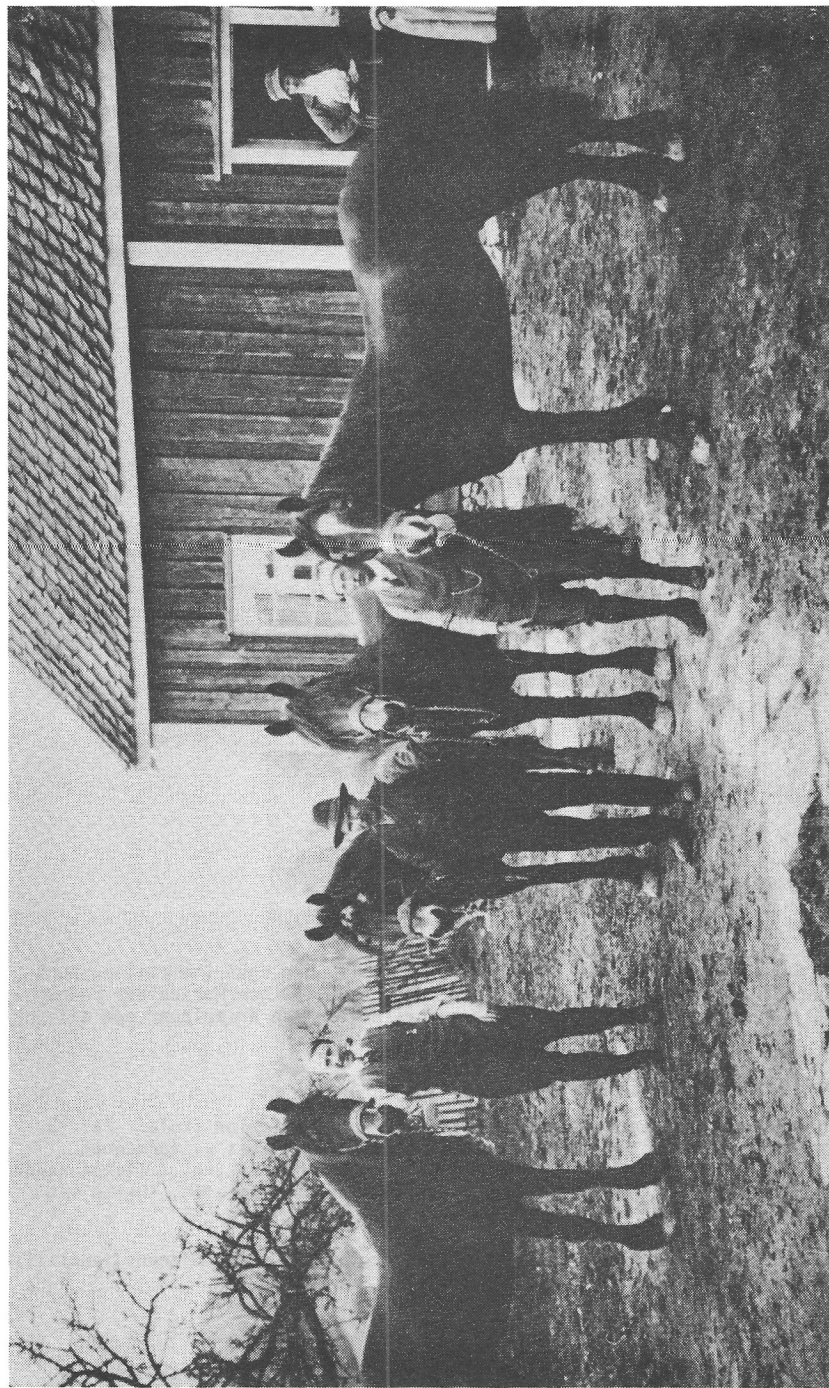
Munk.

Løvsanger.

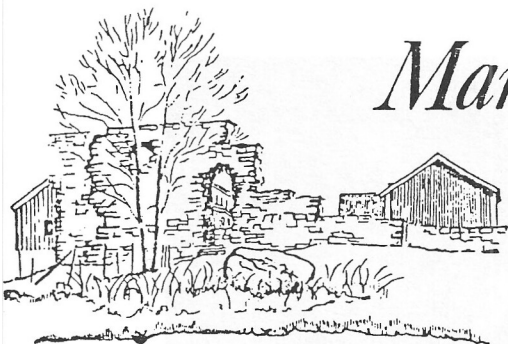

Ett sjeldent og aldri tidligere offentliggjort bilde: Kirkeruinen ca. 1902. Gjennom inngangen skimtes taket på den potetkjelleren over koret som er nevnt i Jahn Børe Jahnsens artikkel.

Flotte hester på Vaggstein ca. 1920. I midten Oswald Vaggstein.

Maridalens Venner

MARIDALEN
Oslo 8

Postgiro: 2084697
Chr. Bank og Kreditkasse
6080.20.03326

Maridalen, den 27.10.80

ARSBERETNING FOR MARIDALENS VENNER 1980.

1. Styret.

Styret har i 1980 bestått av følgende medlemmer:

Trond Herland	- formann
Ivar Christiansen	- nestformann
Olav Lørenskogen	- kasserer
Kirsten Bjune	- sekretær
Ole Schröder	- styremedlem

Varamedlemmer: Per Tunsjø
Kjell S. Gulbrandsen

Revisorer: Tore Brodin
Arne Jensen

Valgkomitê: Eilev Granum
Arne Jensen
Jørgen Sundby

Det har vært holdt 8 styremøter.

2. Medlemmer.

Sammen med utsendelse av årsskriftet Maridalen '79 ble også innbetalingskort for kontingent for 1980 vedlagt. Ved utgangen av 1980 har Maridalens Venner ca. 600 medlemmer. Medlemskontingenten for innværende år beløper seg til ca. kr. 8 000,-.

3. Generalforsamling 1979.

Generalforsamlingen ble holdt 28. november 1979 på Maridalen skole. Ca. 15 medlemmer var tilstede på generalforsamlingen som ble ledet av formannen Trond Herland. Arsberetning og regnskap ble enstemmig godkjent. Styret hadde foreslått at ordet "propaganda" skulle utgå i formålsparagrafen. Dette ble enstemmig vedtatt.

Valgkomiteen ved Eilev Granum, ledet valget og la fram valgkomiteens innstilling som ble enstemmig vedtatt.

4. Maridalsspillet 1980.

Fredag 8. august 1980 var det premiære på Maridalsspillet "Svartedauen" av Carl Fredrik Engelstad. Stykket fikk god omtale i pressen.

Besøket var godt til de 10 forestillingene som ble gjennomført ved Margaretha kirkens ruiner. Til styret i Maridalsspillet oppnevnte Maridalens Venner disse medlemmer:

- Erik Børresen
- Jean Støen
- Thomas Øvergaard

Som varamann ble Inger Thaugland oppnevnt.

Etter Erik Børresens bortgang, oppnevnte Maridalens Venner Ulf Thorshaug til representant i spillstyret.

I brev til Bydelsutvalg 40-Marka som også oppnevner representanter til spillstyret, foreslo Maridalens Venner at forretningsfører og kunstnerisk ansvarlig instruktør ikke skulle inngå i det valgte spillstyret, men engasjeres og lønnes av Maridalsspillet. Dette ble tiltrådt av bydelsutvalget.

Vi viser forøvrig til eget regnskap og årsberetning fra Maridalsspillet.

5. Kontakt med publikum.

I 1980 ble det gjennomført to kulturhistoriske vandringene i september. Turene ble ledet av Oskar Jahnsen og Trond Herland.

Tilsammen 35 deltakere var med på vandringene som tok for seg den nordlige og midtre del av Maridalen. Styret vil benytte anledningen til å takke Oskar Jahnsen for at han gjennom flere år har vært turlleder for foreningen.

Formannen har i 1980 holdt 4 kåserier om Maridalen og Maridalens Venner, noe som bl.a. har ført til en viss tilgang av medlemmer.

I forbindelse med foreningens 10-årsjubileum 9. juni 1980, hadde Maridalens Venner to "stands" søndag 8. juni ved Låkeberget og Skar. Her ble løpesedler delt ut, og nye medlemmer tegnet.

6. Forslag om golfbane i Maridalen.

Ved årsskiftet sendte Oslo byplankontor ut forslag om golfbane ved Stubberud. Maridalens Venner har protestert sterkt mot forslaget. Vi viser her til forordet i Maridalen '79 og vedlagte løpeseddel.

7. Opparbeidelse av den gamle Ankerveien.

Styret har ved inspeksjoner fullt opparbeidelsen av den gamle Ankerveien fra Blanksjø til Hammeren. Vi fryktet at veien ville bli utvidet til regulær kjørevei - noe som ikke ser ut til å skje.

8. Årsskrift / Bok.

I mars 1980 sendte Maridalens Venner ut årsskriftet Maridalen '79 til sine medlemmer. Årsskriftet var redigert av styret. Foreningen ser utgivelsen av et årsskrift som en viktig oppgave for en forening av denne art. Det viser seg å være stor interesse for kulturhistorisk stoff. Styret har fortsatt stoff på lager, slik at vi regner med å kunne sende ut årsskrift også i 1981. Styret har vurdert nytt opplag av "Kom til den fagre Maridal". Styret har funnet at omkostningene blir for høye. Nytt opplag vil derfor ikke bli laget foreløpig.

Styret

MARIDALENS VENNER - REGNSKAPSOVERSIKT 1.11.79 - 30.10.80.

Beholdning 1.11.79 kr. 17 334,25

Inntekter:

Kontingent	kr. 7 850,-	
Boksalg	" 450,-	
Renter	" 553,78	kr. 8 853,78
		<u>kr. 26 188,03</u>
		=====

Utgifter:

Arskrift	kr. 2 792,55	
Transparanter og løpesedler	" 750,-	
Skrivearbeid og trykking	" 500,-	
Styremøter	" 908,25	
Porto - rekvisita	" 2 008,05	
Blomster og kranser	" 757,-	kr. 7 715,85
		<u>kr. 18 472,18</u>
		=====

Spesifikasjon av beholdning:

Postgiro	kr. 3 850,73
Postsparebanken	" 8 387,-
Kreditkassen	" 4 959,60
Kassa	" 1 274,85
	<u>kr. 18 472,18</u>
	=====

Utestående fordringer:

Maridalsspillet "Svartedauen" - Royalty	kr. 9 000,-
Krans:	" 302,-
	<u>kr. 9 302,-</u>
	=====

Maridalen 30.10.80

Regnskapet revidert og funnet i orden.
30.10.80

Olaf Lørenskogen
(Kasserer)

Tore Brodin - Arne Jensen-Bekkås

Vedtekter for Maridalens Venner.

Vedtatt på konstituernde generalforsamling 9. juni 1970 med endringer på generalforsamlingene 30. mai 1972, 28. mai 1975, 30. november 1977 og 29. november 1979.

§ 1. Navn.

Foreningens navn er Maridalens Venner.

§ 2. Formål.

Foreningens formål er å bevare Maridalens nåværende bebyggelse og miljø. Den vil arbeide for å bevare dalens særegne karakter og forhindre rivning av nåværende bebyggelse. Den vil videre arbeide for å øke interessen for dalen som friluft- og rekreasjonssted for innbyggerne i Oslo og omegn. Foreningen vil arbeide for å hindre forurensning og tilsøpling av dalen, og verne om ting av historisk og kulturell verdi. Foreningen vil søke å samarbeide med myndigheter, grunneiere, dalens velforeninger, organisasjoner og skoler. Foreningen er nøytral.

§ 3. Medlemskap.

Foreningen er åpen for enkeltpersoner, familier og organiserte grupper. Hvert medlemskap representerer en stemme og en valgbar person. Det er anledning til å tegne støtte-medlemskap.

§ 4. Foreningens ledelse.

Foreningens styre består av 5 medlemmer, valgt for 2 år. Av disse velges det 3 det ene året og 2 det neste. 2 medlemmer velges blant Maridalens beboere.*)

Hvert år velges to varamenn og to revisorer. Formann velges særskilt på generalforsamlingen. Styret konstituerer seg selv med nestformann, sekretær og kasserer. Styret kan opprette særutvalg.

§ 5. Styrets plikter.

Styret har den daglige ledelse av foreningen. Formannen innkaller til styremøter. Styret innkaller til medlemsmøter og generalforsamlinger. Medlemsmøter avholdes når dette anses nødvendig. Styret er beslutningsdyktig når minst 3 medlemmer (varamenn) er tilstede og samtlige har fått innkalling. Sekretæren fører foreningens protokoller. Kassereren har ansvaret for regn-

skapet, medlemskartoteket og kontingentinnbetalingen. Styret forvalter foreningens midler, men større saker må først godkjennes av medlemsmøte eller generalforsamling.

§ 6. Kontingent.

Kontingenten gjelder kalenderåret. Kontingenten må være innbetalt innen 1. oktober eller etter 2 påminnelser. Hvis kontingenten ikke betales i tide, regnes medlemskapet som opphørt. Kontingentens størrelse fastsettes av generalforsamlingen.

§ 7. Generalforsamlingen.

Generalforsamlingen er foreningens øverste myndighet. Den holdes hvert år innen utgangen av november og innkalles med minst 2 ukers varsel. Forslag som ønskes behandlet, må være innsendt til styret innen 1. oktober. Generalforsamlingen skal behandle:

1. Valg av dirigent.
2. Arsberetning.
3. Regnskap.
4. Innkomne forslag.
5. Fastsettelse av kontingent.
6. Valg.

§ 8. Ekstraordinær generalforsamling.

Ekstraordinær generalforsamling kan avholdes når styret finner det nødvendig eller når minst 1/5 av medlemmene krever det. En slik generalforsamling innkalles med minst 2 ukers varsel, og dagsorden settes opp av styret.

§ 9. Vedtektsendringer.

Forslag om vedtektsendringer må behandles på ordinær generalforsamling og vedtas med 2/3 flertall.

§ 10. Oppløsning.

Forslag til oppløsning av foreningen behandles av den ordinære generalforsamling hvor det kreves 2/3 flertall for å bli vedtatt. Beslutter generalforsamlingen oppløsning med det nødvendige flertall, innkalles det til ekstraordinær generalforsamling, hvor det også kreves 2/3 flertall for å bli vedtatt. I tilfelle oppløsning kan generalforsamlingen bestemme hvordan foreningens midler skal anvendes, under hensyntagen til at midlene benyttes til Maridalens beste.

*) I denne forbindelse lokaliseres Maridalen å ligge innenfor disse grenser:

Maridalsoset, Langsettløkka, lysløypa til veidele nordover langs Maridalsvannet, Grytebekken, Store Gryta, Nittedals grense til Lørenskog, Gaupekollen, Øyungsdammen, Fagervann, Skjærsgjødammen, Ullevålseterveien, Ankerveien til Sognsvann, østover over Grinda, nord for bebyggelsen, Peder Ankers vei østover, Brekke, anleggveien, Maridalsoset.

Noen praktiske opplysninger om Maridalens venner

POSTADRESSE: Maridalens Venner, Maridalen, Oslo 8.

POSTGIRO: 2 08 46 97

BANKGIRO: 6080.20.03326 - Kreditkassen.

MEDLEMSKAP: Enkeltpersoner kr. 15,-.

Familier kr. 20,-.

Organiserte grupper kr. 50,-.

Støttemedlemmer kr. 300,-.

MARIDALSBOKEN: "Kom til den fagre Maridal" - 120 sider -
medl. kr. 10,-, andre kr. 20,-.

ÅRSSKRIFT: "Maridalen '72, '73, '74, '75, '76, '78 og '79 -'80.
medl. gratis, andre kr. 5,- pr. stk.

Vedtekter for Maridalsspillet.

Vedtatt på Maridalens Venners ekstraordinære generalforsamling
1. februar 1978.

§ 1. Navn.

Navnet skal være Maridalsspillet.

§ 2. Formål.

Maridalsspillet vil gjennom sin virksomhet generelt arbeide for å spre informasjon om og øke interessen og forståelsen for Maridalen i historisk og kulturell sammenheng.

Dette vil Maridalsspillet spesielt søke å oppnå ved at det hver sommer gjennomføres spill ved Kirkeruinen. I den utstrekning man finner det kunstnerisk forsvarlig, bør man gjøre bruk av lokale krefter ved gjennomføringen av spillet.

§ 3. Styrets sammensetning.

Maridalsspilletets styre skal bestå av 5 medlemmer oppnevnt for 2 år. Maridalens Venners styre oppnevner 3 medlemmer og Bydelsutvalg 40-Marka oppnevner 2 medlemmer. Det oppnevnes også 1 varamann fra Moidalens Venner og 1 varamann fra Bydelsutvalg 40-Marka. Fra Maridalens Venner oppnevnes 1 styremedlem det ene året og 2 det neste. Fra Bydelsutvalg 40-Marka oppnevnes 1 styremedlem hvert år. Varamann oppnevnes hvert år.

Styret konstituerer seg selv med formann, nestformann, kasserer, sekretær og et styremedlem.

§ 4. Styrets plikter.

Styret har den daglige ledelse av Maridalsspillet. Formannen innkaller til styremøter. Styret er beslutningdyktig når minst 3 medlemmer er tilstede. Sekretæren fører spillets protokoll som det sendes kopi av til Maridalens Venners formann, Bydelsutvalg 40-Markas formann - samt til de bevilgende statlige og kommunale myndigheter. Styret er ansvarlig for at en forsvarlig økonomisk ramme holdes.

§ 5. Regnskap og årsberetning.

Maridalsspilletts styre skal ved sesongens avslutning framlegge årsberetning og revidert regnskap for Maridalens Venners generalforsamling og Bydelsutvalg 40-Marka - hvoretter årsberetning og revidert regnskap oversendes de bevilgende statlig og kommunale myndigheter.

Regnskapet skal være revidert av 2 revisorer, 1 oppnevnt av Maridalens Venner og 1 oppnevnt av Bydelsutvalg 40-Marka.

§ 6. Oppnevning av representanter.

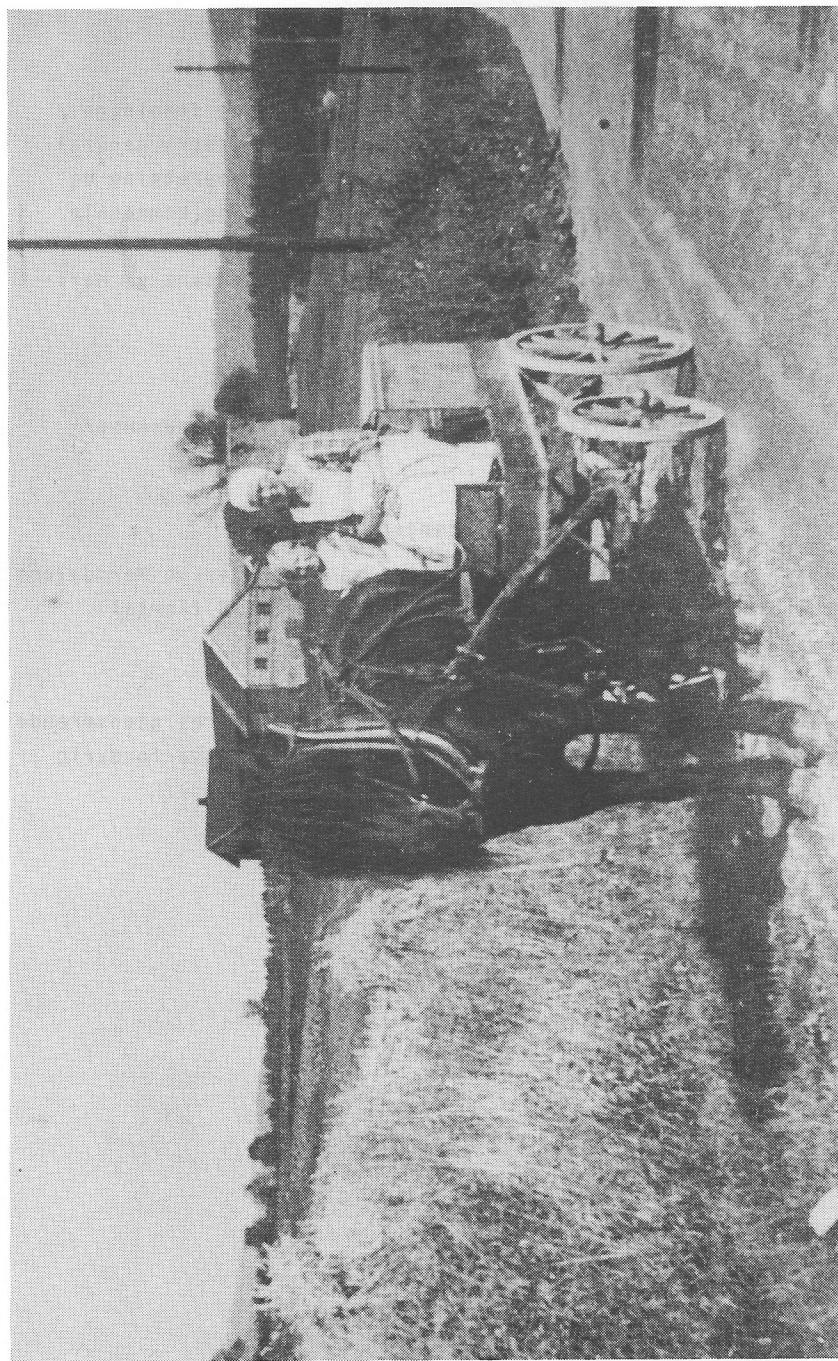
Representanter til Maridalsspilletts styre oppnevnes i desember hvert år.

§ 7. Vedtektsendringer.

Forslag til endringer av disse vedtekter må behandles på Maridalens Venners ordinære generalforsamling og vedtas med 2/3 flertall.

§ 8. Oppløsning:

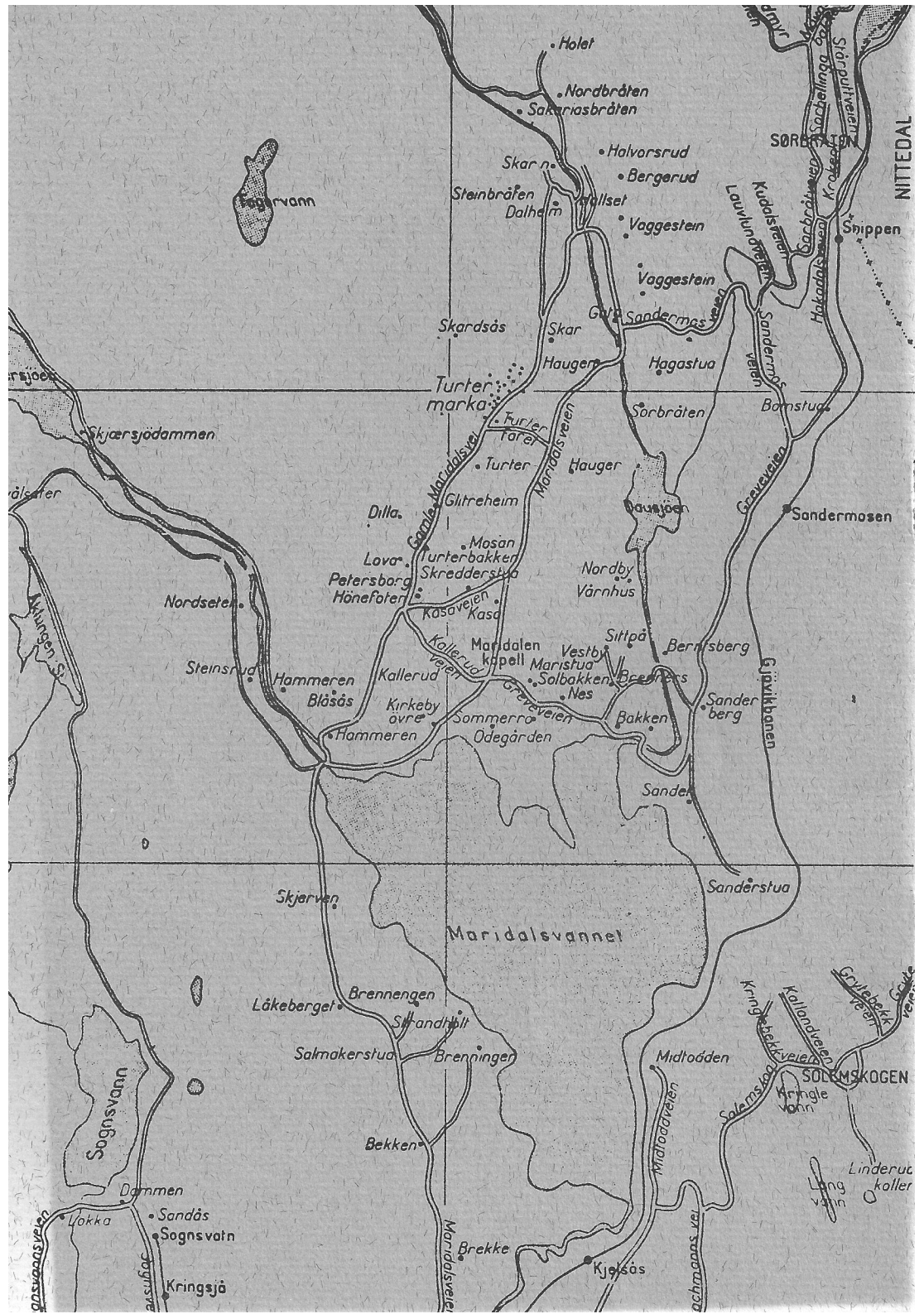
Ved et eventuelt opphør av Maridalsspillet tilbakeføres gjenværende bevilgede penger til de bevilgende myndigheter. Aktiva forøvrig tilfaller Maridalens Venner.

Kan noen gjenkjenne personene og tidfeste situasjonen? Margarethakirken og Nedre Kirkeby i bakgrunnen.

Styret 1981.

Formann:		Tlf.priv.	Tlf.arb.
Ulf Thorshaug	Årvollia 23 - Oslo 5	21 65 46	46 68 80
Kasserer:			
Olaf Lørenskogen	Movatn, Maridalen - Oslo 8	60 09 29	
Sekretær:			
Kirsten Bjune	Maridalen - Oslo 8	60 08 93	
Styremedlemmer:			
Per Tunsjø	Hansegt. 6 - Oslo 8	23 00 52	45 90 50
Kjell Gulbrandsen	Godalsv. 28 - Oslo 8	23 36 05	20 10 70
Varamedlemmer:			
Viggo Ree	Kasaveien, Maridalen	60 08 71	
Øyvind Øyestad	Stabburvn. 63 - Oslo 8	23 07 34	35 68 90

• Holst
• Nordbråten
• Sakariasbråten

NITTEDAL

SØRENTUN

• Halvorsrud
• Bergerud
• Vaggestein

Skarna
Steinbråten
Dalheim
Skardsås
Skar
Haugen

Snippen
Sørbråten
Kudalsveien
Lauvundveien
Sandermosveien
Hakofakveien

Gulv
Sandermos
Hagastua
Hauger
Sørbråten
Børnstua

Turtermarka

Dilla
Lava
Petersborg
Hønefoter

Mosan
Turterbakken
Skredderstua

Haugen
Nordby
Vårhus

Kosaveien
Kasa

Kallerud
Kirkeby
ovre
Hammeren

Maridalen
kapell
Maristua

Vestby
Solbakken
Nes

Sittpø
Bernisberg
Bakken

Sander

Nordseten

Steinsrud
Hammeren
Blåsås

Sommerra
Odegården

Sanderberg

Sanderstua

Maridalen
vannet

Låkeberget

Brenningen

Salmakerstua

Brenningen

Midtoåden

Bekken

Solemstua

Kringstad
Kallandalen
Kringlevannet
Kringlevann

SOLEMSKOGEN

Linderut
koller

Kjelsås

Brekke

Sognsvann

Dammen
Lokka
Sandås
Sognsvann

Kringsjø

Lagervann

Trøsjøen

Ålsater

Alungen
St.

Maridalenveien

Sognsveien